

[Boligministeren.]

fører den forenklingsproces, der administrativt i 1971 afskaffede statsstøtte i form af statsgaranti og rentesikring til daginstitutioner for børn og unge og i 1973 til plejehjem og dagcentre.

I forslaget til kapitel X får kommunerne udtrykkelig hjemmel til ved garanti eller långivning at sikre tilvejebringelse af de midler, der er nødvendige til finansieringen af boliger for ældre og af sociale institutioner m. v. ud over de lånegrænser, der skal gælde efter realkreditloven.

Regeringen lægger vægt på i et passende omfang at sikre finansielle muligheder for at opføre sådanne hjem eller boliger — de sidste går undertiden under betegnelsen „lette kollektivboliger“ — der ikke er omfattet af loven om social bistand, men som er bestemt til ældre, syge og svagelige og som regel opføres i tilknytning til plejehjem og dagcentre med de deraf følgende behandlingsmuligheder. For at give et sådant byggeri, der ofte tilvejebringes af almennyttige institutioner med særlige erfaringer, samme muligheder som hidtil, foreslås der givet adgang til at yde rentesikring i forhold til en låntagning — med eller uden pantesikkerhed i ejendommen — der går ud over den fremtidige grænse for belåning i realkredit og op til 90 pct. af ejendommens værdi. Herved får dette byggeri samme finansielle og driftsmæssige vilkår som hidtil. Den foreslåede ramme for lette kollektivboliger m. v. vil efter mit skøn give mulighed for gennemførelse af det antal boliger m. v. af denne art, der vil være behov for på baggrund af bistandsloven. Disse lette kollektivboliger må ikke forveksles med de beskyttede boliger, som er omtalt i bistandsloven, og som kommunerne har pligt til at tilvejebringe i passende omfang.

Det har for mig været afgørende, at der ved forslagens gennemførelse opnås ensartede finansierings- og driftsvilkår for byggeri med ensartede formål. Med den formulering, som forslaget nu har fået, skulle der være skabt tilstrækkelig sikkerhed for, at behovet for byggeri af sociale institutioner og boliger for ældre og for handicappede kan dækkes.

Loven foreslås at træde i kraft på samme tidspunkt som loven om social bistand, nemlig 1. april 1976.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets tekst og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Socialministeren (Eva Gredal):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Ændringer som følge af pensionernes fritagelse for beskatning m. v.),

forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v. (Ændringer som følge af pensionernes fritagelse for beskatning m. v.) og forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Ændringer som følge af pensionernes fritagelse for beskatning m. v.).

Ved det lovforslag om ændringer i ligningsloven og kildeskatteloven, der samtidig hermed fremsættes af ministeren for skatter og afgifter, foreslås det at holde de sociale pensioner uden for indkomstbeskatning.

Formålet hermed er at gennemføre en mere enkel og lettere forståelig skattemæssig ordning for pensionisterne.

De her fremsatte forslag om ændringer i de sociale pensionslove går først og fremmest ud på at tilpasse størrelsen og aftrapningen af pensionernes grundbeløb og tillæg til skattefritagelsen. Det foreslås samtidig at forhøje den disponible pension til pensionistægtepar, så den bliver $1\frac{1}{2}$ gang pensionen til enlige.

Forslagene svarer således til de i forrige samling fremsatte forslag. De tidligere forslag byggede på ikrafttrædelse den 1. januar 1976; de foreliggende foreslås at træde i kraft den 1. januar 1977.

Tilpasningen af pensionerne til skattefritagelsen er foretaget således, at den enkelte pensionists samlede disponible indtægt ikke formindskes som følge af ordningens ikrafttræden. På grund af det udskudte ikrafttrædelsestidspunkt i forhold til det tidligere forslag har det derfor været nødvendigt at ændre satserne således, at der tages hensyn til stigningen i personfradraget ved skatteberegningen.

Således har enlige pensionister og ægtepar, hvor kun den ene ægtefælle er pensionist, mulighed for i 1976 på grund af personfradragets størrelse at have en vis ekstraintægt, inden de skal betale skat. Der er i

[Socialministeren.]

forslaget kompenseret for den skattemæssige værdi heraf. Da ægteparpensionen fastsættes, så den udgør $1\frac{1}{2}$ gang pensionen til en enlig, har denne compensation en afsmitende virkning.

De tekniske ændringer, som er nødvendige af hensyn til tilpasningen, er uændrede i forhold til det tidligere fremsatte forslag; således nedsættes aftrapningsprocenterne med 40 pct., 40 pct. af pensionstillægget overflyttes til grundbeløbet, og grundbeløbet til pensionister, der er gift med en ikke-pensionist, nedsættes mod en tilsvarende forhøjelse af ægteskabstillægget.

Jeg skal ikke nærmere fordybe mig i de tekniske detaljer, som der er redegjort for i bemærkningerne, blot vil jeg omtale et par af de mere markante ændringer:

Det foreslås, at pensionernes grundbeløb, der som bekendt er indtægtsreguleret for de under 67-årige pensionister, ikke skal kunne nedsættes under et beløb, der svarer til den gennemsnitlige værdi af det almindelige personfradrag. Dette hænger sammen med, at pensionisterne efter skattefritagelsen ikke får personfradrag ved beregning af skat af ekstraindtægterne.

Det indgår endvidere i forslaget, at ægteskabstillæg og hustrutillæg, der efter de gældende regler udbetales til pensionisten, efter omlægningen udbetales til ægtefællen. Da personer, der modtager et af disse tillæg, heller ikke får personfradrag i ekstraindtægterne, foreslås det, at ægteskabs- og hustrutillæggene ligesom grundbeløbet ikke kan indtægtsreguleres ned under den gennemsnitlige værdi af personfradraget.

Som nævnt foreslås der en forhøjelse af den skattefrie pension til pensionistægtepar, så den bliver $1\frac{1}{2}$ gang pensionen til enlige. Baggrunden herfor er, at pensionistægtepar i de seneste år er blevet beskattet af enhver stigning i pensionen, mens de enlige pensionister uden ekstraindkomster kun i meget begrænset omfang har været beskattet.

Med hensyn til forslagernes økonomiske konsekvenser kan jeg oplyse, at der vil blive tale om en årlig merudgift til pensioner og provenutab på indkomstskatten på i alt omkring 205 mill. kr.

Forslagene har været drøftet med repræsentanter for kommunerne, efter at de har haft lejlighed til indgående at behandle

forslagene. Det skønnes herefter, at forslagene vil medføre væsentlige administrative lettelser i kommunernes sociale forvaltninger. Derimod må der forventes en vis udvidelse af det administrative arbejde i skatteforvaltningerne, dog således at kommunerne set under ét vil få en arbejdsmæssig besparelse.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg anbefale forslagene til tingets velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jens Foged)
(V):

Jeg tillader mig herved at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om ændring af ligningsloven. (Lejeværdiregler m. v. for fritidshuse) og skal ud over forslagets tekst og bemærkninger motivere fremsættelsen. Jeg vil straks gøre opmærksom på, at de fire forslagsstillere som medlemmer af venstres folketingsgruppe vedstår boligforliget, men når forslagsstillerne fremsætter dette forslag til folketingsbeslutning, er det, fordi vi mener, at det indeholder så vægtige nye argumenter, at det bør indgå i den almindelige debat omkring boligens fremtidige skattemæssige stilling.

Det fremsatte forslag sigter på at løse problemerne ud fra følgende grundprincipper:

Af sommerhuse skal der svares en afgift på 2 pct. af forskelsværdien. Den enkelte sommerhusejers personlige indkomstforhold er holdt helt udenfor, hvilket giver et lighedsprincip for såvel lønmodtagere som erhvervsdrivende.

Ejendomsskemaet afskaffes. Det er en længe ventet lettelse såvel for administrationen som for den enkelte boligejer, idet netop ejendomsskemaet har voldt de mange vanskeligheder. Ejendomsskemaets bortfald vil tillige være det første skridt mod en forenkling af selvangivelsen, hvilket vil betyde en lettelse i administrationen af den offentlige sektor og både i princippet og i praksis spare det offentlige for mange administrationsudgifter.

Eventuel gæld betragtes som et forhold, der er holigen uvedkommende, hvorfor renteudgifter i lighed med gældende regler må fradrages på selvangivelsen.

Hensigten med forslaget er ønsket om en enklere beskatning af sommerhusudlejnin-